

Cauza C-330/24**Cerere de decizie preliminară****Data depunerii:**

6 mai 2024

Instanța de trimitere:

Nejvyšší správní soud (Republica Cehă)

Data deciziei de trimitere:

25 aprilie 2024

Recurentă:

Celní jednatelství Zelinka s. r. o.

Intimat:

Generální ředitelství cel

ORDONANȚĂ

Nejvyšší správní soud [omissis] în cauza formulată de: Celní untelství Zelinka s. r. o., [omissis] [recurentă] împotriva: **Generální ředitelství cel** [omissis] [intimat] în legătură cu o acțiune îndreptată împotriva deciziei adoptate de pârâtă la 21 noiembrie 2022. [omissis] în cadrul unui recurs formulat de recurentă împotriva hotărârii pronunțate de Městský soud v Praze (Curtea Regională din Praga, Republica Cehă) la 13 iulie 2023, nr. 10 Af 2/2023-57,

decide:

I. **Adresează** Curții de Justiție a Uniunii Europene următoarele întrebări:

Expresia „din greșeală” care figurează la articolul 116 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii trebuie interpretat în sensul că o datorie vamală nu poate fi restabilită decât dacă rambursarea a avut loc ca urmare a unei fapte neintenționate a autorității vamale sau poate fi considerată o eroare materială în sensul acestei dispoziții și analiza eronată a clasificării tarifare a mărfurilor efectuată de autoritatea vamală?

[omissis]

Motivare

I. Situația de fapt

[1] Celní untelství Zelinka s. r. o. (denumită în continuare „recurenta”) importă în Uniunea Europeană produsele electronice AXIS S20xx (denumite în continuare „mărfurile”) în vederea introducerii lor pe piață. Inițial, recurenta clasificase aceste produse la codul NC 8521 90 00 90, căruia îi corespunde o taxă vamală de 8,7 %. Celní úřad pro hlavní město Prahu [biroul vamal al orașului Praga] a impus ulterior recurentei o taxă vamală corespunzătoare codului din nomenclatura vamală declarat în cuantum de 1 541 018 CZK.

[2] Recurenta a solicitat în continuare Celní úřad pro hlavní město Prahu [Biroul vamal al orașului Praga] să modifice clasificarea tarifară a acestor mărfuri la subpoziția 8517 62 00 00 din Nomenclatura combinată, căreia îi corespunde o taxă vamală de 0 %. Această cerere făcea de asemenea parte din cererea de rambursare a taxelor vamale. Reclamanta a anexat la cererea sa Závaznou informaci o sazebním zařazení zboží od Celního úřadu pro Olomoucký kraj [Informații tarifare obligatorii furnizate de Biroul Vamal pentru regiunea Olomouc], potrivit cărora aceleași mărfuri au fost clasificate la codul tarifar 8517 62 00 00 în contextul prelucrării unei cereri depuse de o altă entitate. Celní úřad pro hlavní město Prahu (Biroul Vamal din orașul Praga) a admis cererea recurentei și i-a rambursat taxe vamale în cuantum de CZK.

[3] La 8 iunie 2021, Celní úřad pro Jihomoravský kraj [Biroul Vamal al Regiunii Moravia de Sud] a efectuat la recurentă un control al mărfurilor scutite, prin care se urmărea verificarea clasificării tarifare a mărfurilor declarate în declarațiile vamale. În urma acestui control, Tribunalul a concluzionat că mărfurile ar fi trebuit clasificate în mod corect ca încadrându-se la codul tarifar 8521 90 00 90 sub care fuseseră clasificate inițial. Prin urmare, prin decizii suplimentare, acesta a solicitat recurentei plata unor taxe vamale în cuantum total de 1 541 018 CZK. Recurenta a formulat o contestație împotriva acestor decizii suplimentare la Generální ředitelství cel [Biroul vamal principal], care a admis această contestație, susținând, în susținerea deciziei sale, că situația trebuie soluționată prin restabilirea datoriei vamale în conformitate cu articolul 116 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 decembrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (denumit în continuare „Codul vamal”), care permite restabilirea datoriei vamale în cazul acordării din greșeală a unei rambursări sau a unei remiteri a taxelor.

[4] Ulterior, Celní úřad pro hlavní město Prahu [biroul vamal al orașului Praga] a decis, prin nouă decizii din 17 martie 2022, să restabilească datoria vamală în valoare totală de 1 541 018 CZK, întrucât a considerat că, în speță, taxele vamale fuseseră rambursate ca urmare a unei greșeli a autorității vamale constând în clasificarea eronată a mărfurilor recurentei ca intrând sub incidența codului din

Nomenclatura vamală 8517 62 00 00, căruia îi corespunde o rată a taxei de 0 %. Recurenta a formulat o contestație împotriva acestor decizii la Generální ředitelství cel [Biroul Vamal Principal], care, prin decizia din 21 noiembrie 2022, a respins contestația și a confirmat decizia Celní úřad pro hlavní město Prahu [biroul vamal al orașului Praga].

[5] Recurenta a formulat o acțiune împotriva acestei decizii adoptate de Generální ředitelství cel (Direcția Generală a Vămilelor) la Městský soud v Praze [Curtea Regională din Praga (denumită în continuare „Curtea Regională”), care a respins-o. Curtea Regională a considerat că articolul 116 alineatul (7) din Codul vamal este aplicabil în speță, întrucât privește vicii de fond care afectează deciziile luate de autoritățile vamale. Unele versiuni lingvistice ale Codului vamal utilizează termenul „error” (englez) și, respectiv, „errore” (spaniolă) care, în limbaj juridic, are sensul de „eroare”, iar nu de „greșeală”. Traducerea cehă a acestei dispoziții confundă noțiunea mai largă de „nejustificat”, și anume în contradicție cu dispozițiile legale, cu noțiunea mai restrânsă de „din greșeală”, cu alte cuvinte, în mod cu totul involuntar. Potrivit Curții Regionale, articolul 116 alineatul (7) din Codul vamal se aplică, așadar, situațiilor în care datoria vamală a fost rambursată în mod nejustificat, ceea ce ar fi cazul în speță.

[6] Recurenta a formulat recurs împotriva hotărârii Curții Regionale la Nejvyšší správní soud [Curtea Administrativă Supremă]. Aceasta susține că termenul "din greșeală" utilizat la articolul 116 alineatul (7) din Codul vamal nu se referă la cazurile în care taxele au fost rambursate în mod nejustificat, ci numai la cazurile în care acestea au fost rambursate în mod eronat. Obiectivul acestei dispoziții este de a preveni situațiile în care rambursarea sau remiterea taxelor rezultă dintr-o acțiune involuntară a autorității vamale, iar nu de a remedia o situație în care autoritatea vamală a apreciat greșit faptele relevante. Articolul 116 alineatul (7) din Codul vamal trebuie interpretat în mod restrictiv. Dacă singura limitare a aplicării sale ar fi termenul de prescripție de trei ani prevăzut la articolul 103 din Codul vamal, de fiecare dată când va fi necesară rambursarea taxelor, partea în cauză ar trebui să aștepte mai mulți ani înainte de a se putea asigura că nu va trebui să plătească din nou taxele rambursate.

[7] Ca răspuns la recurs, Generální ředitelství cel a considerat că articolul 116 alineatul (7) din Codul vamal trebuie de asemenea interpretat prin alte metode decât interpretarea literală, astfel încât se aplică și unei cauze în care rambursarea taxelor vamale rezulta dintr-o analiză eronată efectuată de autoritatea vamală cu ocazia clasificării mărfurilor la un cod specific din nomenclatura vamală.

II. Dreptul Uniunii aplicabil

[8] Articolul 116 alineatul (7) din Codul vamal, în versiunea în limba cehă, prevede:

În cazul în care autoritățile vamale au acordat din greșeală o rambursare sau o remitere, datoria vamală inițială este restabilită în măsura în care nu s-a

prescris, în temeiul articolului 103. În asemenea cazuri, eventualele dobânzi achitate în temeiul alineatului (6) al doilea paragraf trebuie rambursate.

[9] Alineatul (7) este legat de alineatul (1), care reglementează rambursarea și remiterea taxelor, care are următorul cuprins:

Sub rezerva condițiilor prevăzute în prezenta secțiune, sumele reprezentând taxe la import sau la export se rambursează sau se remit pentru următoarele motive:

a) Supraevaluarea valorii taxelor la import sau la export;

b) Mărfuri defecte sau neconforme;

c) eroare a autorităților competente;

d) echitate.

Valoarea taxelor la import sau la export este rambursabilă în cazul în care a fost plătită și declarația vamală aferentă a fost invalidată în conformitate cu articolul 174.

[10] În conformitate cu articolul 79 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 450/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2008 de stabilire a Codului Vamal Comunitar (denumit în continuare "Regulamentul nr. 450/2008"), care era în vigoare înainte de adoptarea Codului Vamal aplicabil în prezenta cauză, era obligatorie următoarea reglementare: *În cazul în care autoritățile competente acordă din greșeală rambursarea sau remiterea, datoria vamală inițială este restabilită în măsura în care nu este prescrisă în temeiul articolului 68.*

[11] În conformitate cu articolul 242 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar ("Regulamentul 2913/92"), a fost reglementat faptul că, *în cazul în care o datorie vamală a fost remisă sau taxele aferente au fost rambursate din eroare, datoria inițială a devenit din nou exigibilă. Orice dobândă plătită în baza articolului 241 trebuie rambursată.*

III. Analiza întrebării preliminare

[12] Nejvyšší správní soud [Curtea Supremă Administrativă] a concluzionat că, pentru a evalua corectitudinea restabilirii datoriei vamale de către autoritățile vamale în cazul reclamantului, era important ce interpretare trebuie dată termenului "omyl" ["din greșeală"] utilizat în versiunea cehă a articolului 116 alineatul (7) din Codul Vamal. Cu toate acestea, părțile nu sunt de acord cu privire la interpretarea care trebuie dată acestei noțiuni. Recurenta apreciază că nu poate exista o restabilire a datoriei vamale în temeiul acestei dispoziții decât în ipoteza în care rambursarea sau remiterea taxelor este rezultatul unei intervenții a unei

autorități vamale pe care aceasta nu intenționează să o efectueze. Potrivit Generální ředitelství cel [Biroul Vamal Principal] și Curții Regionale, o datorie vamală poate fi reconstituită chiar dacă datoria vamală a fost rambursată sau remisă în mod necuvenit, adică în urma unei erori a autorităților vamale constând într-o evaluare incorectă a clasificării tarifare a mărfurilor în cadrul unui cod din nomenclatura vamală. Dacă recurenta ar fi fost cea care ar fi avut dreptate, datoria sa vamală nu ar fi putut fi reconstituită. În cazul în care intimatul avea dreptate, datoria vamală putea fi reconstituită, sub rezerva altor condiții, în special a celor referitoare la prescripție.

[13] Pe baza jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE), Nejvyšší správní soud [Curtea Administrativă Supremă] a dedus că noțiunea de „greșală” în sensul Codului vamal sau al actelor anterioare ale Uniunii care reglementează același aspect nu a făcut obiectul niciunei definiții. Deși CJUE a utilizat termenul „omyl” în [versiunile cehe] ale anumitor hotărâri (de exemplu, hotărârile din 20.10.2005 R. în cauza C-468/03, Overland Footware, din 5 octombrie 2006 în cauza C-100/05, ASM Lithography sau din 15 iulie 2010 în cauza C-234/09 DSV Road), aceasta nu a fost utilizată în mod direct pentru acțiunea autorităților vamale, ci pentru acțiunea importatorului mărfurilor. Cu toate acestea, nici în aceste cauze, CJUE nu a interpretat în mod direct această noțiune. Definiția acțiunii "greșite" a autorităților competente nu se regăsește în jurisprudența CJUE în cauzele privind impozitele sau subvențiile.

[14] Printre noțiuni similare, jurisprudența CJUE a interpretat, de exemplu, noțiunea de „date inexacte sau incomplete” în sensul că acoperă atât erorile sau omisiunile de fond, cât și pe cele privind interpretarea dreptului aplicabil (a se vedea Hotărârea din 16 octombrie 2014, VAEX Varkens- en Veehandel, C-387/13, punctul 50 și jurisprudența citată). Această noțiune se confundă uneori, în jurisprudența CJUE, cu noțiunea de „eroare”, care include nu numai erorile materiale, ci și omisiunile involuntare, precum și orice declarație care ar fi fost făcută cu încălcarea unei dispoziții vamale (a se vedea hotărârea din 16 iulie 2020, Pfeifer Langen GmbH'Co. KG, C-97/19, punctul 54). Totuși, această jurisprudență privea de asemenea o eroare săvârșită de importatorul mărfurilor, iar nu de autoritățile vamale.

[15] În ceea ce privește eroarea autorităților vamale, CJUE, la punctul 32 din Hotărârea din 18 octombrie 2007, Agrover, C-173/06, a precizat că natura erorii comise de autoritățile vamale competente "se apreciază ținând seama de complexitatea sau de claritatea reglementării în cauză și de durata de timp în care autoritățile au persistat în eroare" (Biegi Nahrungsmittel și Commonfood/Comisia, Hotărârea din 3 octombrie 2007, C-499/03 P, Rec. 2005, p. I-1751, punctele 47 și 48 și jurisprudența citată). În plus, CJUE a făcut referire la o eroare din partea autorităților vamale în hotărârea sa din 10 decembrie 2015 în cauza C-427/14 Veloserviss, în care a statuat că numai erorile imputabile unui comportament activ al autorităților competente dau dreptul la nerecuperarea ulterioară a taxelor vamale. În acest caz, importatorul poate invoca încrederea legitimă și buna-credință în ceea ce privește legalitatea acțiunii autorităților vamale. Cu toate

acestea, hotărârea se referea la aplicarea articolului 220 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 2913/92 și nu la articolul 242 din acesta, care reglementa recuperarea datoriei vamale.

[16] Prin urmare, Nejvyšší správní soud [Curtea Supremă Administrativă] a concluzionat că jurisprudența CJUE de până acum nu a putut oferi un răspuns la întrebarea privind modul în care trebuie interpretată noțiunea de "din greșeală" ["mistakenly"] în sensul articolului 116 alineatul (7) din Codul vamal. Nejvyšší správní soud [Curtea Administrativă Supremă] înclină spre opinia Generálního ředitelství cel [Biroul vamal principal] și a Curții Regionale potrivit căreia restabilirea unei datorii vamale în temeiul acestei dispoziții poate avea loc și în cazul în care eroarea autorității vamale a constat într-o analiză eronată a modului în care mărfurile în cauză ar trebui să fie clasificate ca încadrate într-un anumit cod din nomenclatura vamală. Aceasta a fost, fără îndoială, situația din prezenta cauză, în care Biroul Vamal pentru Capitala Praga [Celní úřad pro hlavní město Prahu] a rambursat reclamantei taxele vamale pe motiv că aceasta a clasificat mărfurile sale ca fiind încadrate la un cod de nomenclatură greșit, căruia îi corespundea nivelul zero al taxelor vamale, pe baza Závazné informace sazebního zařazení zboží od Celního úřadu pro Olomoucký kraj [Informații tarifare obligatorii furnizate de biroul vamal pentru regiunea Olomouc], care s-a dovedit ulterior a fi incorecte, precum și contrare Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2021/532 al Comisiei din 22 aprilie 2021 privind clasificarea anumitor mărfuri în Nomenclatura Combinată, care armonizează clasificarea tarifară a acestor mărfuri specifice în întreaga UE prin includerea lor la codul tarifar 8521 90 00, căruia îi corespunde o rată a taxei vamale de 8,7 %.

[17] Interpretarea adoptată de reclamantă a articolului 116 alineatul (7) din Codul vamal, potrivit căreia acest articol poate fi aplicat numai în cazul în care autoritatea vamală a efectuat rambursarea taxelor vamale în mod complet neintenționat, ar introduce o restricție semnificativă și nejustificată în ceea ce privește aplicabilitatea acestui articol. Într-un astfel de caz, autoritățile vamale ar putea restabili datoria vamală numai dacă, de exemplu, ar fi rambursat din greșeală taxa în contul unei persoane greșite sau ar fi emis o decizie de rambursare sau de remitere a taxei către o persoană greșită. Nejvyšší správní soud (Curtea Administrativă Supremă) consideră că nu aceasta era intenția legiuitorului Uniunii. Deși [versiunea cehă a] Regulamentului 450/2008, în care regulamentul conținut a precedat actualul Cod Vamal, se referea, de asemenea, la o greșeală a autorităților vamale în ceea ce privește rambursarea sau remiterea taxelor vamale ca o condiție pentru restabilirea unei datorii vamale, din versiunea cehă a articolului 242 din Regulamentul 2913/92, care a precedat cele două regulamente menționate anterior, reieșea clar că o condiție pentru restabilirea unei datorii vamale era rambursarea ilegală, adică necuvenită, a taxelor vamale. Nici din Codul vamal, nici din alte acte legislative ale UE care reglementează acest domeniu nu reiese că legiuitorul UE a intenționat să limiteze condiția pentru această repunere în drepturi la cazurile de rambursare sau de remitere a taxelor vamale pe baza unei acțiuni neintenționate a autorităților vamale. Într-adevăr,

Nejvyšší správní soud [Curtea Administrativă Supremă] este convinsă că, dacă legiuitorul UE ar fi dorit să facă această premisă mai strictă, ar fi făcut-o.

[18] În plus, Nejvyšší správní soud [Curtea Administrativă Supremă] a constatat că articolul 116 alineatul (7) din Codul vamal în unele versiuni lingvistice nu condiționează restabilirea datoriei vamale de o eroare involuntară a autorității vamale, așa cum se întâmplă în versiunea cehă [sau poloneză], ci utilizează termeni mai apropiați de conceptul ceh de "abatere", care are un sens mai larg. Acesta este cazul, de exemplu, în versiunea engleză a Codului Vamal, care utilizează termenul "error", care, în limbaj juridic, este mai apropiat de termenul ceh "misconduct" sau "mistake". Versiunea spaniolă folosește termenul "errore", cea portugheză "erradamente", iar versiunea franceză a dispoziției în cauză folosește expresia "ont accordé à tort". Versiunea germană a dispoziției utilizează termenul "unrecht", care este mai apropiat de termenul ceh "nesprávně" ["din neatenție"] decât de termenul "omylem" ["din greșeală"]. Nejvyšší správní soud [Curtea Supremă Administrativă] consideră că din aceste versiuni reiese clar că scopul articolului 116 alineatul (7) din Codul vamal este acela de a determina restabilirea datoriei vamale în cazul în care autoritățile vamale nu au acționat în mod legal în ceea ce privește restituirea datoriei vamale, adică au comis o greșeală, de exemplu, atunci când au clasificat mărfurile ca fiind încadrate la un anumit cod din nomenclatura vamală, așa cum a fost cazul în speță.

[19] Cu toate acestea, versiunea cehă a articolului 116 alineatul (7) din Codul vamal nu este singura care utilizează un alt termen decât "deficiență" sau "eroare". Versiunea slovacă a acestei dispoziții utilizează termenul "omylom", care corespunde în întregime termenului ceh. În versiunea poloneză a acestei dispoziții se folosește termenul „omyłkowo” [„din greșeală”], în timp ce articolul 116 alineatul (1) din Codul vamal folosește un termen diferit, "eroare", pentru a descrie un eșec din partea autorităților vamale care justifică rambursarea sau remiterea taxelor vamale. Prin urmare, nu se poate considera că numai versiunea cehă a dispoziției diferă de celelalte versiuni lingvistice.

[20] Conform jurisprudenței CJUE, toate versiunile lingvistice ale actelor juridice ale UE sunt la fel de autentice și, prin urmare, Nejvyšší správní soud [Curtea Administrativă Supremă] nu putea accepta faptul că anumite versiuni lingvistice ale articolului 116 alineatul (7) din Codul vamal foloseau același concept precum cel utilizat la articolul 242 din Regulamentul 2913/92. CJUE declarase deja în hotărârea sa din 6 octombrie 1982 în cauza C-283/81 Srl Cilfit, punctul 18, că "actele comunitare sunt redactate în diferite limbi, iar diferitele versiuni lingvistice sunt la fel de obligatorii" (traducere de Nejvyšší správní soud [Curtea Administrativă Supremă]). La punctul 13 din hotărârea sa din 19 aprilie 2007 în cauza C-63/06, UAB Profisa, CJUE a rezumat această jurisprudență după cum urmează: „Rezultă dintr-o jurisprudență constantă că necesitatea aplicării și, prin urmare, a interpretării uniforme a dispozițiilor dreptului comunitar exclude posibilitatea ca, în caz de îndoială, textul unei dispoziții să fie privit în mod izolat, prin raportare doar la una dintre versiunile sale, impunând, dimpotrivă, ca acesta să fie interpretat și aplicat în lumina versiunilor existente în celelalte limbi oficiale

(Hotărârea din 12 noiembrie 1969, Stauder/Ulm, 29/69, Rec., p. 419, punctul 3; din 7 iulie 1988, Moksel (55/87, Rec., p. 3845, punctul 15), și din 2 aprilie 1998, EMU Tabac și alții (C-296/95, Rec., p. I-1605, punctul 36).” De asemenea, la punctul 24 din hotărârea sa din 13 septembrie 2018 în cauza C-287/17 Česká pojišť’ovna, a. s./WCZ, spol. s r. o., CJUE a declarat: „Or, potrivit unei jurisprudențe constante, formularea utilizată în una dintre versiunile lingvistice ale unei dispoziții a dreptului Uniunii nu poate constitui singurul temei pentru interpretarea acestei dispoziții și nici nu se poate atribui respectivei formulări un caracter prioritar în raport cu celelalte versiuni lingvistice. Dispozițiile dreptului Uniunii trebuie astfel interpretate și aplicate în mod uniform, în lumina versiunilor existente în toate limbile Uniunii (Hotărârea din 6 iunie 2018, Tarragó da Silveira, C-250/17, EU:C:2018:398, punctul 20).”

[21] Prin urmare, Nejvyšší správní soud [Curtea Supremă Administrativă] nu a putut să stabilească care dintre termenii utilizați în diferitele versiuni lingvistice ale articolului 116 alineatul (7) din Codul vamal este corect și dacă versiunile lingvistice care utilizează termenul "omyl" ["din greșeală"] în această dispoziție nu sunt doar simple traduceri greșite. Nejvyšší správní soud [Curtea Supremă Administrativă] a declarat, de asemenea, că CJUE, în jurisprudența sa, nu a abordat încă relevanța articolului 116 alineatul (7) din Codul vamal sau a articolelor care reglementează această chestiune în reglementările anterioare. CJUE nu a interpretat până în prezent nici conceptul de „omyl” [„din greșeală”]. Potrivit jurisprudenței CJUE, o instanță națională ale cărei decizii nu fac obiectul unui control jurisdicțional în temeiul dreptului intern, și anume Nejvyšší správní soud [Curtea Administrativă Supremă], este obligată să adreseze Curții o chestiune ridicată în fața acesteia cu privire la interpretarea dreptului Uniunii, cu excepția cazului în care constată că această chestiune nu este relevantă pentru cauză, că o dispoziție a dreptului Uniunii a fost deja interpretată de Curte sau că aplicarea corectă a dreptului Uniunii este atât de evidentă încât nu lasă loc niciunei îndoieli rezonabile (a se vedea Hotărârea CJUE din 6. 2021, cauza C-561/19, Consorzio Italian Management și Catania Multiservizi și jurisprudența anterioară citată în aceasta, în special hotărârea CJUE menționată anterior în cauza C-283/81, Cilfit).

[22] Pentru prezenta cauză, interpretarea care trebuie dată termenului "omyl" ["din greșeală"] în sensul articolului 116 alineatul (7) din Codul vamal este esențială, întrucât numai pe această bază Nejvyšší správní soud [Curtea Administrativă Supremă] va putea aprecia dacă a fost legal ca autoritățile vamale să procedeze la restabilirea datoriei vamale. Prin urmare, această întrebare nu poate fi calificată drept „acte éclairé” și, ținând seama de ambiguitatea sa, nu poate fi considerată nici un „acte clair”.

[omissis]